

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 2 maja 2012 roku powód Syndyk masy upadłości (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej w W. (dawniej (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.) domagał się zasądzenia od pozwanego P. G. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) z siedzibą w K. kwoty 135 000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 6 stycznia 2010 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (pozew, k. 1-5).

W uzasadnieniu żądania pozwu powód wskazał, że strony w dniu 27 maja 2008 roku zawarły umowę o świadczenie usług. Przedmiotem umowy było świadczenie profesjonalnych usług w zakresie doradztwa gospodarczego, w szczególności doradztwa w zakresie budowy wartości spółek i innych przedsiębiorców; doradztwo w zakresie konkurencyjności podmiotów prowadzących działalność gospodarczą, doradztwo w zakresie zwiększenia rentowności działalności gospodarczej; doradztwo w zakresie tworzenia produktów i usług; doradztwo w zakresie strategii produktowych i marketingowych; doradztwo w zakresie efektywnego wykorzystywania technologii w dziedzinie marketingu i sprzedaży.

Wskazywano dalej, iż zgodnie z § 12 ust. 3 umowy o świadczenie usług każda ze stron mogła rozwiązać niniejszą umowę w drodze wypowiedzenia, z zachowaniem 6 -miesięcznego okresu wypowiedzenia, ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego, stosownie do § 12 ust. umowy (...) każda ze stron miała także prawo do wypowiedzenia umowy w każdym czasie, jednak jeśli strona rozwiązała umowę bez ważnych powodów, to była zobowiązana wypłacić drugiej stronie, w terminie 7 dni od daty wypowiedzenia, odszkodowanie w kwocie równej 3 - krotnej wysokości wynagrodzenia określonego w § 6.

Z § 6 ust. 1 umowy wynikało, że ryczałtowe wynagrodzenie miesięczne wynosiło 45 000,00 zł. Wynagrodzenie było powiększane o podatek VAT.

Podnoszono także, że pozwany pismem z dnia 29 grudnia 2009 roku wypowiedział umowę o świadczenie usług, jednocześnie wskazał, że przedmiotowa umowa ulegnie rozwiązaniu po upływie 6 miesięcznego okresu wypowiedzenia ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego, tj. z dniem 30 czerwca 2010 roku.

W świetle twierdzeń powoda pozwany zaprzestał świadczenia usług na jego rzecz od dnia 1 stycznia 2010 roku, co stanowiło naruszenie postanowień przedmiotowej umowy i było przyczyną do domagania się odszkodowania w kwocie 135 000,00 zł.

W związku z powyższym powód pismem z dnia 22 września 2010 roku wezwał pozwanego do zapłaty odszkodowania w kwocie 135 000,00 zł, która stanowiła równowartość trzymiesięcznego wynagrodzenia pozwanego stosownie do powołanego wyżej § 6 ust. 1 powołanej umowy o świadczenie usług.

W dniu 8 maja 2012 roku został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, k. 24).

W sprzecznie od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, pozwany P. G. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) z siedzibą w K. wniósł o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, k. 31-39).

W uzasadnieniu sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym pozwany wskazał, że twierdzenia powoda co do podstawy wypowiedzenia umowy przez pozwanego są wewnątrznie sprzeczne. Powód z jednej strony

powołuje się na niezaistnienie ważnych przyczyn pozwalających pozwanemu na wypowiedzenie umowy ze skutkiem natychmiastowym, a z drugiej strony – zarzuca pozwanemu, że ten nie świadczył usług w terminie wypowiedzenia.

Pozwany podniósł, że zapisy umowy oświadczenie usług z dnia 27 maja 2008r. przewidywały następujące możliwości rozwiązania umowy:

1. możliwość wypowiedzenia umowy bez podania przyczyn wypowiedzenia z zachowaniem 6 - miesięcznego okresu wypowiedzenia ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego (§ 12 ust. 3 przedmiotowej umowy),
2. możliwość wypowiedzenia umowy w każdym czasie tj. ze skutkiem natychmiastowym z ważnych powodów, z tym zastrzeżeniem, że w przypadku braku ważnych powodów strona rozwiązująca umowę zobowiązana jest do zapłaty odszkodowania w kwocie równej 3-krotnej wysokości wynagrodzenia określonego w §6 (§ 12 ust. 4 przedmiotowej umowy).

Pozwany argumentował dalej, że wypowiedział umowę na podstawie § 12 ust. 3, co wprost wskazał w piśmie z dnia 29 grudnia 2009 roku, w związku z czym nie był obowiązany do podawania ważnych przyczyn rozwiązania przedmiotowej umowy.

Poza tym, pozwany wskazał, że nie zaprzestał świadczenia usług na rzecz powoda w okresie wypowiedzenia, pozostając cały czas w gotowości do świadczenia usług doradczych na jego rzecz.

Na podstawie całości materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy, Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Strony w dniu 27 maja 2008 roku zawarły umowę o świadczenie usług. Przedmiotem umowy, zgodnie z § 1 było świadczenie profesjonalnych usług w zakresie doradztwa gospodarczego, w szczególności doradztwa w zakresie budowy wartości spółek i innych przedsiębiorców; doradztwo w zakresie konkurencyjności podmiotów prowadzących działalność gospodarczą, doradztwo w zakresie zwiększenia rentowności działalności gospodarczej; doradztwo w zakresie tworzenia produktów i usług; doradztwo w zakresie strategii produktowych i marketingowych; doradztwo w zakresie efektywnego wykorzystywania technologii w dziedzinie marketingu i sprzedaży (umowa o świadczenie usług z dnia 27 maja 2008 roku, k. 15-20).

Na podstawie § 12 pkt. 1 umowa została zawarta na czas określony, od dnia 27 maja 2008 roku do dnia 26 maja 2013 roku.

W ww. umowie strony przewidywały następujące możliwości jej wypowiedzenia.

Zgodnie z § 12 pkt. 2 przedmiotowej umowy mogła być ona wypowiedziana na mocy pisemnego porozumienia stron. Stosownie do § 12 pkt. 3 umowy każda ze stron mogła rozwiązać niniejszą umowę w drodze wypowiedzenia, z zachowaniem 6 – miesięcznego okresu wypowiedzenia, ze skutkiem na koniec okresu wypowiedzenia. Natomiast §12 pkt. 4 umowy przewidywał, że każda ze stron ma również prawo wypowiedzieć umowę w każdym czasie, jeśli jednak strona rozwiązuje umowę w ten sposób bez ważnych powodów, to jest zobowiązana wypłacić drugiej stronie, w terminie 7 dni od daty wypowiedzenia, odszkodowanie w kwocie równej 3 – krotnej wysokości wynagrodzenia określonego w § 6. (umowa o świadczenie usług z dnia 27 maja 2008 roku, k.19).

W paragrafie 6 umowy wskazano wynagrodzenie dla usługodawcy (pозwanego). Zgodnie z brzmieniem tego zapisu z tytułu świadczonych usług usługobiorca (powód) miał zapłacić na rzecz usługodawcy ryczałtowe wynagrodzenie miesięczne w kwocie 45 000,00 zł netto. Wynagrodzenie było powiększane o podatek VAT według obowiązującej skali. Wynagrodzenie było płatne przelewem, nie później niż w terminie 7 dni od daty doręczenia faktury.

Pismem z dnia 29 grudnia 2009 roku pozwany wypowiedział przedmiotową umowę na podstawie § 12 ust. 3, wskazując, że ulegnie ona rozwiązaniu po upływie 6 – miesięcznego okresu wypowiedzenia ze skutkiem na koniec

miesiąca kalendarzowego, tj. z dniem 30 czerwca 2010 roku (wypowiedzenie umowy o świadczenie usług z dnia 29 grudnia 2009 roku, k. 21).

Pismem z dnia 18 czerwca 2010 roku pozwany zwrócił się do powoda o zapłatę należnego wynagrodzenia, jednocześnie wskazując, że w myśl § 3 ust. 1 pkt 1 łączącej strony umowy, obowiązkiem (...) Spółki z o. o było m.in. przekazanie pozwanemu informacji związanych z wykonywaniem powierzonych mu zadań. Pozwany wskazał także, iż od dnia 30 grudnia 2009r. żadne zadania nie zostały mu powierzone, co nie pozbawiało go prawa do wynagrodzenia. Ponadto pozwany w przedmiotowym piśmie zwrócił uwagę, iż umowa wygasa dopiero z dniem 30 czerwca 2010r. i do tego dnia należy mu się wynagrodzenie, gdyż będąc związanym w tym okresie z (...) sp. z o. o –pozostawał w stałej gotowości do świadczenia usług, co oznaczało, że nie mógł zawrzeć podobnej umowy z jakimkolwiek podmiotem, jak również nie mógł podjąć żadnej działalności konkurencyjnej (pismo pozwanego skierowane do powoda z dnia 18 czerwca 2010 roku, k. 50).

Następnie pismem z dnia 11 sierpnia 2010 roku (...) sp. z o. o odesłała fakturę nr (...) pozwanego bez księgowania jako bezzasadną, wskazując, że od dnia 1 stycznia 2010 roku pozwany nie świadczył już na jego rzecz żadnych usług, w związku z czym odrzucił roszczenie o zapłatę. Jednocześnie odwołując się do wypowiedzenia przez pozwanego umowy bez ważnych przyczyn na podstawie § 12 ust. 4 w związku z § 6 ust. 1 (...) sp. z o. o domagała się niego odszkodowania w kwocie 135 000,00 zł (pismo z dnia 11 sierpnia 2010 roku, k. 23).

Pismem z dnia 22 września 2010 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty na jego rzecz odszkodowania w kwocie 135 000,00 zł w terminie 3 dni (przesądowe wezwanie do zapłaty, k. 22).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, wymienionych w podstawie faktycznej rozstrzygnięcia, których treść, prawdziwość i autentyczność nie była kwestionowana przez strony w toku postępowania, ani też nie budziła zastrzeżeń Sądu w tym zakresie.

Sąd uchylił postanowienie w przedmiocie dopuszczenia dowodu z zeznań świadka T. N. i oddalił wnioski dowodowe powoda w zakresie dowodu z zeznań świadków T. N., J. W. oraz A. S., a także dowód z zeznań strony w osobie Z. W.. Ponadto Sąd oddalił wnioski dowodowe pozwanego zgłoszone w sprzeciwie od nakazu zapłaty w zakresie przesłuchania świadków R. R., R. O. i M. M. oraz dowodu z zeznań stron.

Sąd oddalił wnioski dowodowe w przedmiocie dopuszczenia dowodu z zeznań ww. świadków oraz dowodu z zeznań stron z uwagi na fakt, że okoliczności na które świadkowie oraz strony zostały zawnioskowane zostały już dostatecznie wyjaśnione na podstawie dokumentacji załączonej do pozwu oraz sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym.

W wypowiedzeniu umowy z dnia 29 grudnia 2009 roku o świadczenie usług pozwany wyraźnie wskazał, że powołuje się na § 12 ust. 3 umowy, w związku z czym umowa ulegała rozwiązaniu po upływie 6 – miesięcznego okresu wypowiedzenia ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego, w związku z czym okoliczność ta nie wymagała przeprowadzania dowodu z zeznań świadków bądź stron.

W kwestii zaprzestania świadczenia usług na rzecz powoda w okresie wypowiedzenia umowy sąd dał wiarę twierdzeniom pozwanego. Specyfika usług świadczonych przez pozwanego polegała na tym, że aby można było ją świadczyć do pozwanego należało skierować zapytanie oraz musiały zostać przekazane istotne informacje dla rozstrzygnięcia konkretnej kwestii. Konkretyzacja obejmowała co najmniej wskazanie zakresu i przedmiotu usługi oraz określenie terminu na świadczenie usługi. Pozwany przez cały 6 – miesięczny okres pozostawał w gotowości do świadczenia usług. W tym okresie jednak żadne zadania nie zostały mu przez powoda powierzone.

Wobec oddalenia wniosków dowodowych, pełnomocnicy stron nie złożyli w trakcie postępowania zastrzeżeń w trybie art. 162 kpc.

Mając na uwadze powyżej ustalony stan faktyczny oraz stanowisko procesowe stron, Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Powód Syndyk masy upadłości (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej w W. domagał się zasądzenia od pozwanego P. G. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) z siedzibą w K. kwoty 135 000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 6 stycznia 2010 roku do dnia zapłaty.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że pomiędzy stronami nie było sporu co do tego, że łączyła je umowa o świadczenie usług z dnia 27 maja 2008 roku. Przedmiotem umowy, zgodnie z § 1 było świadczenie profesjonalnych usług w zakresie doradztwa gospodarczego, w szczególności doradztwa w zakresie budowy wartości spółek i innych przedsiębiorców; doradztwo w zakresie konkurencyjności podmiotów prowadzących działalność gospodarczą, doradztwo w zakresie zwiększenia rentowności działalności gospodarczej; doradztwo w zakresie tworzenia produktów i usług; doradztwo w zakresie strategii produktowych i marketingowych; doradztwo w zakresie efektywnego wykorzystywania technologii w dziedzinie marketingu i sprzedaży.

Powyższa umowa oświadczeniem z dnia 29 grudnia 2009 roku została wypowiedziana przez pozwanego, ze wskazaniem, że ulegnie ona rozwiązaniu po upływie 6 – miesięcznego okresu wypowiedzenia ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego, tj. z dniem 30 czerwca 2010 roku.

W przedmiotowej sprawie z uwagi na charakter umowy o świadczenie usług, która łączyła strony należało zastosować przepisy dotyczące umowy zlecenia.

W pierwszej kolejności należy zważyć, że zarówno dający zlecenie, jak i przyjmujący zlecenie ma prawo do wypowiedzenia umowy zlecenia. Jest to prawo kształtujące, pozwalające jednej stronie rozwiązać stosunek zobowiązaniowy. Wypowiedzenie umowy jest czynnością prawną, obejmującą oświadczenie woli, składane drugiej stronie umowy. W odróżnieniu od odstąpienia od umowy, wypowiedzenie wywołuje skutki prawne, znosi stosunek prawny jedynie na przyszłość (ex nunc).

Z uwagi na to każda ze stron ma prawo wypowiedzieć umowę w każdym czasie, oznacza to możliwość wypowiedzenia w każdym momencie trwania umowy oraz bez względu na okoliczności, bez potrzeby zaistnienia ku temu ważnej przyczyny. Ponadto, nie wymaga ono podania powodu wypowiedzenia. Istnienie ważnego powodu wypowiedzenia umowy ma jednak znaczenie w zakresie jego skutków. Brak ważnego powodu wypowiedzenia zlecenia odpłatnego powoduje odpowiedzialność odszkodowawczą strony wypowiedzanej umowę. Dopuszczalność wypowiedzenia w każdym czasie zawartego na czas oznaczony potwierdził również SN w wyroku z dnia 28 września 2004r. (IV CK 640/03, OSN 2005, Nr 9, poz. 157).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, iż jedną z możliwości wypowiedzenia umowy przewidzianą w przedmiotowej umowie o świadczenie usług zgodnie z § 12 ust. 3 było, iż każda ze stron mogła rozwiązać niniejszą umowę w drodze wypowiedzenia, z zachowaniem 6 - miesięcznego okresu wypowiedzenia, ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego. Stosownie zaś do § 12 ust. 4 umowy każda ze stron miała także prawo do wypowiedzenia umowy w każdym czasie, jednak jeśli strona rozwiązała umowę bez ważnych powodów, to była zobowiązana wypłacić drugiej stronie, w terminie 7 dni od daty wypowiedzenia, odszkodowanie w kwocie równej 3 - krotnej wysokości wynagrodzenia określonego w § 6.

Powód w przedmiotowej sprawie zażądał zapłaty odszkodowania stosownie do § 12 ust. 4 powołanej umowy, podczas gdy pozwany wypowiedział umowę na podstawie § 12 ust. 3 umowy, co zostało wprost wskazane w piśmie z dnia 29 grudnia 2009 roku zawierającym oświadczenie o wypowiedzeniu. Należy wskazać, iż taka treść umowy została ukształtowana zgodnie z zasadą swobody umów, według uznania stron, a wszelkie elementy umowy, w tym m.in. długość okresu wypowiedzenia strony wykreowały mocą swojej woli, mając zapewne na względzie własne interesy.

Nie sposób zatem zgodzić się ze stanowiskiem strony powodowej, iż w § 12 pkt 3 i 4 umowy o świadczenie usług wskazany został jedynie jeden tryb rozwiązania umowy, albowiem wykładnia językowa tych zapisów wskazuje wprost na dwie możliwości wypowiedzenia umowy-pierwsza wynikająca z pkt 3- z zachowaniem 6-miesięcznego okresu wypowiedzenia oraz druga możliwość wynikająca z pkt 4, gdzie wskazano wprost, że każda ze stron „ma również” prawo wypowiedzieć umowę w każdym czasie. W uznaniu Sądu zatem zawarty tam łącznik „ma również” jednoznacznie wskazuje na wolę stron przy zawieraniu umowy, iż przewidziały one dwa odrębne sposoby jej rozwiązania, pierwszy za wypowiedzeniem, drugi zaś w trybie natychmiastowym z odpowiednim skutkiem.

Zgodzić się także należało ze stroną pozwaną, iż twierdzenia powoda co do podstawy wypowiedzenia umowy przez pozwanego, a tym samym podstawy żądania odszkodowania są wewnętrznie sprzeczne. Powód z jednej strony wytaczając powództwo o odszkodowanie powoływał się na niezastnienie ważnych przyczyn pozwalających pozwanemu na wypowiedzenie umowy ze skutkiem natychmiastowym, a z drugiej strony zarzucił pozwanemu, że ten nie świadczył na jego rzecz usług w terminie wypowiedzenia, tj. okresie od dnia 1 stycznia 2010 roku do dnia 30 czerwca 2010 roku.

Zważyć należy jednak, że właściwość świadczonych przez pozwanego usług polegała na tym, że aby móc świadczyć na rzecz powoda, pozwany musiał dostać konkretne zlecenie. Powód musiał skierować do pozwanego konkretne zapytanie oraz musiały mu zostać przekazane konkretne informacje, aby móc daną kwestię rozstrzygnąć. Skonkretyzowanie swoim zakresem obejmowało co najmniej wskazanie zakresu i przedmiotu usługi, precyzyjne określenie celu, jaki ma zostać zrealizowany oraz określenie terminu na wyświadczenie usług. Do momentu rozwiązania umowy o świadczenie usług wzajemne obowiązki stron pozostawały bez zmian. W ocenie Sądu zaś pozwany cały czas pozostawał w gotowości do świadczenia usług dostarczanych na rzecz powoda, o czym zresztą pisemnie informował powoda, natomiast powód w przedmiotowym okresie nie zlecał pozwanemu wykonania jakichkolwiek usług.

W uznaniu Sądu zatem, mając na względzie treść art. 488 §2 kc, jak również treść art. 486§ 2 kc do otrzymania świadczenia wzajemnego wystarcza jedynie gotowość strony do wykonania świadczenia, do którego jest zobowiązana. Realne zaofiarowanie świadczenia jest zbyteczne, w sytuacji gdy wierzyciel, mimo żądania dłużnika, odmawia czynności, bez której świadczenie nie może zostać spełnione. W tym przypadku powód jak już wyżej wskazano w okresie biegu wypowiedzenia umowy nie wskazał żadnych zadań, które pozwany miałby wykonać, nie przedstawił również na tę okoliczność żadnych dowodów w sprawie.

W ocenie Sądu nie zasługiwał zatem na uwzględnienie zarzut powoda w przedmiocie nie wskazania przez pozwanego przyczyny wypowiedzenia umowy jako zarzut zupełnie bezzasadny, gdyż takie oświadczenie o wypowiedzeniu jest skuteczne, niezależnie od tego, czy jakkolwiek obiektywny powód uzasadniający jego dokonanie stanął (Komentarz E. G. i P. M. do treści art. 746 kc, Wydawnictwo (...), 2013r.)

Zaznaczenia wymaga jedynie, iż treść art. 746 § 3 k.c. wprowadza zakaz zrzeczenia się z góry uprawnienia do wypowiedzenia zlecenia z ważnych powodów, co oznacza, że żadna ze stron nie może w umowie zlecenia albo w drodze jednostronnego oświadczenia woli zrzec się prawa do wypowiedzenia zlecenia z ważnych powodów, zanim powstanie sytuacja uzasadniająca takie wypowiedzenie.

W świetle tego przepisu dopuszczalne jest ograniczenie czy zmodyfikowanie uprawnienia do wypowiedzenia z ważnego powodu poprzez na przykład wprowadzenie terminu wypowiedzenia. Niedopuszczalność zrzeczenia się prawa do wypowiedzenia dotyczy bowiem samej możliwości wypowiedzenia z ważnego powodu. Brak jest natomiast zakazu ograniczenia tego uprawnienia, przepis ten nie odnosi się też do terminu wypowiedzenia, nie wskazuje bowiem na to, że nie można się zrzec uprawnienia do wypowiedzenia bez zachowania terminu wypowiedzenia. Za niedopuszczalne uznać natomiast należy takie ograniczenie możliwości wypowiedzenia z ważnego powodu, które w istocie prowadziłoby do wyłączenia tego uprawnienia (tak m. in. A. Kidyba (red.) w Komentarzu cywilnym. Komentarz. Tom III. Zobowiązania - część szczególna).

W przedmiotowej sprawie w żadnym razie nie znajdzie natomiast zastosowania § 2 art. 746 kc, albowiem w treści tego przepisu jest mowa o możliwości wypowiedzenia umowy zlecenia w każdym czasie przez przyjmującego zlecenie, a zatem jest tu mowa o natychmiastowym rozwiązaniu umowy, podczas gdy jednocześnie wypowiedzenie nastąpiło bez ważnego powodu. W przedmiotowej sprawie zaś mamy do czynienia z sytuacją, gdy pozwany nie wskazał żadnych ważnych powodów swojej decyzji o wypowiedzeniu, a ponadto zgodnie z postanowieniami umowy wskazał na 6-miesięczny okres wypowiedzenia.

W związku z powyższym przyjąć należy, że żądanie powoda o wypłatę odszkodowania określonego w umowie na kwotę 135 000,00 zł było bezzasadne ponieważ pozwany złożył oświadczenie o rozwiązaniu umowy z zachowaniem 6- miesięcznego okresu wypowiedzenia, a ponadto w tym okresie cały czas pozostawał w gotowości do świadczenia na jego rzecz usług.

O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt II na podstawie art. 98 kodeksu postępowania cywilnego, regulującego zasadę odpowiedzialności za wynik procesu albowiem jego pełnomocnik procesowy będący adwokatem zgłosił takie żądanie w sprzeczności od nakazu z zapłaty (art. 109 kodeksu postępowania cywilnego). Od powoda jako przegranego w sprawie należało zasądzić na rzecz strony pozwanej koszty postępowania koszty zastępstwa procesowego ustalone zgodnie z przepisami Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r., nr 163 poz. 1348 z późn. zm.) w kwocie 3 600 złotych oraz 17 złotych tytułem opłaty od pełnomocnictwa.

Mając powyższe na względzie orzeczono jak w sentencji.

Z. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi strony powodowej.